

‘De wachtkamer is m’n

Ingrid Lutke Schipholt

beeld: De Beeldredactie,
Kick Smeets

In zijn huisartsenpraktijk in Amsterdam-Zuid brengt kunst- en muziekliefhebber Davy de Boer zijn passie tot uitdrukking: de wachtkamer is tevens galerie. Aan de grijze wanden hangen kleurige schilderijen. Twee grote kubussen – in een daarvan is de praktijk-ondersteuning gevestigd – verdelen het lokaal in schijnbaar afzonderlijke ruimten. Alleen

aan een paar stoelen in de achterste ruimte vlak voor de spreekkamer kun je zien dat het hier gaat om een huisartsenpraktijk.

‘Primair is dit een huisartsenpraktijk’, zegt Davy de Boer die hier sinds 1999 praktiseert. ‘Voordat ik me hier vestigde, heb ik met een architect bekeken hoe we de ruimten zouden gaan invullen. Hij vroeg mij wat ik de belangrijkste plek in de praktijk vond. Ik zei natuurlijk dat dit de spreekkamer was. Maar toen ik daar nog eens goed over nadacht kwam ik tot de conclusie dat voor patiënten de wachtkamer erg belangrijk is omdat ze daar de meeste tijd doorbrengen. De wachtkamer is het visitekaartje van de praktijk.’

‘Ik vind het belangrijk dat patiënten kunnen zien wat voor een dokter ik ben. Dat uit ik door deze wachtkamer annex galerie. Ik houd van muziek en moderne kunst. En dat mogen patiënten weten. Het is mijn bedoeling dat mijn patiënten zich op hun gemak voelen. In wezen wil ik hier een soort huiskamer maken. Ik heb een normpraktijk. Los daarvan staat de galerie. En die verkoopt schilderijen. De galerie krijgt veel bezoekers door de patiënten van de huisartsenpraktijk. Welke galerie kan bogen op dertig tot veertig bezoekers per dag? Want zoveel patiënten ziet een huisarts per dag.’

visitekaartje'

‘Om de drie maanden rouleert de kunstcollectie. Het getoonde is heel divers. Alles is mogelijk. Naakten bijvoorbeeld, mogen tentoongesteld worden, maar té naakt niet. Er zijn hier naakten getoond, maar niemand reageert daar negatief op. Verder hebben we hier werken gehad van bijvoorbeeld Joseph Cals en Jan Cremer. De huidige expositie bestaat uit schilderijen die zijn gebaseerd op tekeningen van kinderen in derdewerldlanden. Een deel van de opbrengst gaat naar die kinderen.’

‘Mensen reageren positief op de kunst. Patiënten beginnen er zelf niet over. Doorgaans zijn ze zo bezig met het medische probleem waarvoor ze bij mij komen, dat ze geen behoefte hebben aan een gesprek over kunst. Maar na een consult hebben we het ook wel over andere dingen zoals schilderijen, literatuur of muziek.’

‘Naast huisarts ben ik medisch adviseur – zelf noem ik me thuisarts – van het Koninklijk Concertgebouworkest. Ik heb me gespecialiseerd in arbeidsgerelateerde afwijkingen van musici. Er zijn niet veel artsen die voldoende kennis hebben van beroepsgebonden aandoeningen van musici, zoals dystonie of afwijkingen van het bewegingsapparaat die ontstaan door musiceren. Door mijn verbondenheid met het orkest heb ik relatief veel musici in de praktijk.’

